

[Socialministeren]

ringsydelsen og den anden hjælp efter § 37, foretages der for familien en samlet kontanthjælpsberegning, hvori indtægter fra revalideringsydelsen trækkes fra. Det vil sige, at familien samlet set ikke kan få mere, end den er berettiget til efter reglerne om kontanthjælp efter § 37.

Der tildeles ikke revalideringshjælp, alene fordi en person er flygtning. Der foretages en vurdering i hvert enkelt tilfælde. Personer fra disse grupper har erfaringsmæssigt behov for bistand efter den sociale lovgivning, herunder for hjælp til revalidering. Det betyder ikke, at betingelserne for at blive omfattet af reglerne om hjælp til revalidering er anderledes for flygtninge end for andre.

Hjælp til dækning af rimeligt begrundede enkeltudgifter efter § 46 kræver en vurdering i hvert enkelt tilfælde, både af udgiftens rimelighed og af ansøgerens betalingssevne. Hjælpen ydes kun, hvis den pågældendes egen afholdelse af disse udgifter i afgørende grad ville vanskeliggøre pågældendes og familiens økonomiske muligheder for fremtidig at klare sig selv. Ved vurderingen af, om betingelserne er opfyldt, har det ikke betydning, om ansøgeren modtager kontanthjælp efter § 37 eller har et andet forsørgelsesgrundlag.

Der er således ikke fortrinsstilling for nogen persongrupper i Danmark med hensyn til hjælp efter bilstandsloven.

Spm. nr. S 1136

Til *socialministeren* (9/7 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Såfremt bestemte personer i marginalgruppen kun har et meget svagt eller intet pengemæssigt incitament til aktivt at søge beskæftigelse, vil ministeren da tage initiativ til at ændre satserne på de aktuelle sociale ydelser?«

Begrundelse

Det er ifølge spørgeren ikke utænkeligt, at bestemte personer i marginalgruppen modtager offentlige sociale ydelser, der giver en disponibel indkomst, der er større eller kun meget lidt mindre, end hvad der kunne opnås i disponibel indkomst ved beskæftigelse i et job med overenskomstfastsatte mindstelønninger.

En sådan situation vil ifølge spørgerens opfattelse føre til, at de pågældende i marginalgruppen kun har et meget svagt eller intet pen-

gemæssigt incitament til aktivt at søge beskæftigelse, og det vil da af flere hensyn være rimeligt at regulere de aktuelle sociale ydelser. Hvis størrelsen på bestemte sociale ydelser bevirker, at modtagerne ikke har pengemæssige incitamenter til aktivt at søge beskæftigelse, medfører det, at det bliver meget vanskeligt at efterspørge arbejdskraft på det pågældende lønniveau. Dette har den videre konsekvens, at arbejdskraften i overenskomstfastsatte mindstelønninger fordyres, hvilket reducerer efterspørgslen og således skaber yderligere arbejdsløshed. Endvidere bringer det ifølge spørgeren de berørte i den uheldige situation, at de ikke får den nødvendige faste kontakt til arbejdsmarkedet.

Svar (19/7 93):

Socialministeren (Jytte Hilden, fg.):

Den offentlige diskussion, der i de senere uger har været om bilstandslovens kontanthjælpsregler, drejer sig om den kontanthjælpsordning, der blev indført pr. 1. juli 1987 og revideret pr. 1. april 1989. Hjælpen, der er skattefri, består af en fast grundydelse, et boligtillæg svarende til de faktiske udgifter og et tillæg pr. barn under 18 år. Den samlede hjælp kan ikke overstige et fast grænsebeløb, medmindre den pågældende tidligere har haft indtægter. Revisionen pr. 1. april 1989 bestod først og fremmest i en nedsættelse af dette grænsebeløb med henblik på at nedbringe det antal tilfælde, hvor kontanthjælpen kunne komme på niveau med dagpenge og indtægter inden for lavtlønsområdet.

Disse kontanthjælpsregler gælder imidlertid kun til udgangen af 1993. Som følge heraf agter jeg ikke at stille forslag om at ændre dem.

Den 1. januar 1994 gennemføres en radikal omlægning af kontanthjælpsreglerne som følge af det forslag om ændring af bilstandsloven, som blev fremsat den 19. maj 1993 som led i regeringens samlede udspil om strukturreform og beskæftigelsesfremmende initiativer, og som Folketinget vedtog ved 3. behandling den 25. juni 1993.

Efter de nye regler består kontanthjælpen af en skattepligtig dagpengelignende ydelse. Når bruttoficeringen er fuldt gennemført, vil ydelsen til personer med forsørgelsespligt over for børn under 18 år udgøre 80 pct. af dagpengemaksimum og til andre personer – bortset fra de helt unge – 60 pct. af dagpengemaksimum.